

Dei prouidentiam incusant. cum uident moderatum ac probū sepe trahi, laniari, præfocari, laudacem, terrore sui multis incusso formidabilem, improbum, infamem, infami quæstu ditescentem, potentiam nactum, meliorib. se infinita mala inferre, atq; hac in ciuitatibus, in agris, in solitudinibus, terra marij perpetrari.

Necessario igitur à nobis hec instituitur oratio, quæ supradicta refutet, & certamen ineat, nouum id quidē (ut initio dixi) & inopinatum sed utile, iustum, & auditorib. auscultandi obtemperandi, cupidis conducibile. Profitetur enim se ostensuram, sed ne tumultuamini, neminem eorum qui damno ab a-

τεχνης κατηγορησπ πενοιας ὀρῶντες, τὸν μὴ θηεικῆ πολάκις ἐλεύθερον, απαρχήμην, αγχόμην, τὸν Ἰ Θεοσων καὶ Φορεὸν τοῖς πολοῖς γνώμενον, καὶ ιταμὸν, καὶ ἄλιμον, καὶ ἐξ απίμων ταλατῶν τα, καὶ δυναστίαν περιβελημένον, μυεία περιβόμην τοῖς θηεικεσέροις δινὰ, καὶ ζεταῖν πόλεστην καὶ χώρας, καὶ καὶ ερημίας, καὶ καὶ γῆς καὶ θαλάττη πολμώμηναι

Αναγκῇ Θεὸν ἡμῖν ὁ λόγος οὐτοις εἰσέρχεται, αὐτεναντίας τοῖς εἰρημένοις ισέμην Θεός, καὶ αγῶνας αγωνιζόμην Θεοῦ, καὶ νὸν μὴν (οπερ αρχόμην Θεῖπον) καὶ περιφέδοξον, καὶ οὐδεν δὲ καὶ αληθῆ καὶ τοῖς βαλομένοις περιέχειν καὶ πείσεσθε λυσιτελῆ καὶ γνωπαγγέλεται δεῖξεν (αὐτὰ μὴ θεριβαθε) σδένας τῶν αδικημένον παρέ έτέρος ήνος αἰδικάμηναι.